

Вѣра сама не е възможно да бѫде. Ако и да спасява сама, обече съсъ добры дѣла ся съвокуплява, какъ то дръво то съсъ свои тѣ плодове.

Тоя отговоръ е пустъ и празденъ по тыя причини:

Прѣва: Ако вѣра та сама спасява, нѣ съсъ добры тѣ дѣла съвокупляема; то вече спасява не сама.

Втора: Добры тѣ дѣла могжть да бѫдѫтъ раздѣлены отъ вѣрѣ тѧ. Това твърдѣ ясно видимъ отъ свидѣтелства та на Священны тѣ Писанія.

Първо: Въ Евангеліе то: *И отъ князове тѣ мнозина повѣруваха въ Него: Но заради Фарисеи тѣ не исповѣдуваха, да ги не исподягатъ отъ симище то.* Защо то взлюбихъ по много славѣтъ честоѣческѣ, нежели славѣтъ Божиѣк. (Іоан. гл. 12. ст. 42 и 43).

Второ: Ап. Павель говори: *Ако имамъ есъ искълъкъ вѣрѣ до толко, што то да могж да прѣмѣстювамъ и горы, а любовъ иѣмамъ, пицио не сѣмъ.* (1 Кор. гл. 13. ст. 2).

Трете: Ап. Іаковъ: *Каква е полза братия мои, ако говори иѣкой, че има вѣрѣ, а дѣла иѣма? да ли може тая вѣра да го спасе?* (Іак. гл. 2. ст. 14). има още и много други свидѣтелства нѣ за краткость ся изоставяять.

Отъ многочисленни тѣ възражения противъ тоя нашъ Православенъ догматъ, съсъ коитъ Американски тѣ Миссіонери и тѣхны тѣ чира-